

A Győri Ítéltábla a dr. Székely Gábor Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a ... jogtanácsos által képviselt **I.r.** és a személyesen eljáró **II.rendű alperes neve II.r. alperesek** ellen szerződés részleges érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2017. május 3. napján kelt 4.P.20.471/2016/17. számú ítélete ellen a felperes által 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára, az illetékügyben eljáró adóhatóság külön felhívására 48.000,- (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A II.r. alperes, mint adós, valamint az I.r. alperes, mint hitelező között 2007. március 22. napján CHF alapú kölcsönszerződés jött létre.

A szerződés 3. oldalának utolsó bekezdésében az adós kijelentette, hogy „Jelen kölcsönszerződés egyedi része kizárólag az MCSK-0501 számú Általános Szerződési Feltételekkel - illetve annak módosításával - együtt érvényes, amelynek a vételi jogos és az adásvételi szerződéssel együtt történő átvételét és megértését az adós jelen szerződés aláírásával is igazolja”.

A kölcsönszerződés megkötésével egyidejűleg a felperes és az I.r. alperes készfizető kezességi megállapodást kötöttek, mely szerint a felperes kijelentette, hogy tudomással bír a II.r. alperes, mint adós, és az I.r. alperes, mint hitelező között létrejött kölcsönszerződésről, és valamennyi, a kölcsönszerződés alapján a II.r. alperest az I.r. alperessel szemben terhelő fizetési kötelezettség teljesítéséért készfizető kezességet vállalt. A megállapodás szerint a készfizető kezességi megállapodás kizárólag a kölcsönszerződéssel együtt érvényes.

A felperes a keresetében az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 209.§ (1) bekezdése és a 209/A §. (2) bekezdése, továbbá a 18/1999. (II.5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1.§ (1) bekezdés j) pontja alapján a kölcsönszerződés idézett pontja érvénytelenségének megállapítását kérte hivatkozva arra, hogy e szerződési kikötés tisztességtelen.

Álláspontja szerint a támadott rendelkezés általános szerződési feltételként vált a szerződés részévé, amely feltétel a 18/1999. (II.5.) Korm. rendelet 1. §. (1) bekezdés j) pontjába ütközik, mert

deklarálja az ÁSZF megismerését, a kapcsolódó tájékoztatás megtörténtét, rendelkezéseinek elfogadását, ezzel az ÁSZF átvétele és megismerése tekintetében a felperes, mint fogyasztó hátrányára fordítja meg a bizonyítási terhet.

A Ptk. 205/B.§-ára hivatkozással azt is hangsúlyozta, hogy az ÁSZF csak akkor válhatott volna a szerződés részévé, ha az I.r. alperes azt átadta volna a felperes részére a szerződéskötéssel egyidejűleg lehetővé téve ezzel annak megismerését. A felperes azonban az ÁSZF átvételét tagadta.

Az I.r. alperes elsődlegesen hiánypótlás kibocsátását és a per 2014.évi XL.tv. (DH2 tv.) 37.§. (3) bekezdés alapján történő megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy a felperes csak abban az esetben kérhetné a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítását, ha ezzel egyidejűleg a szerződés érvényessé vagy hatályossá nyilvánítására vonatkozó összegszerű kereseti kérelmet is előterjesztett volna.

Az I.r. alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a támadott feltétel tisztességtelensége nem vizsgálható, mert annak ellenére, hogy az I.r. alperes blankettaszerződést alkalmaz, ezen szerződési feltétel nem az ÁSZF része. A támadott kikötés nem a II.r. alperest terhelő szerződéses kötelezettséget, illetve az I.r. alperest megillető jogosultságot szabályoz, hanem kizárólag ténymegállapításokat rögzít.

Állította, hogy az I.r. alperes lehetővé tette az ÁSZF megismerését

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 30.000,- Ft összegű perköltséget.

A törvényszék kifejtette, hogy a kereset olyan szerződési kikötés tisztességtelenségének megállapítására irányult, amely alapján a felek között vagyonmozgás nem történt, így az elszámolásra is kiterjedő, összegszerűen megjelölt kereseti kérelmet a felperesnek nem kellett előterjesztenie.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a támadott rendelkezés azon része, mely szerint „jelen kölcsönszerződés egyedi része kizárólag az MCSK-0501 számú Általános Szerződési Feltételekkel - illetve annak módosításával - együtt érvényes" általános szerződési feltételnek minősül, mert annak egyedi megtárgyaltságát az I.r. alperes nem bizonyította.

A kikötés azon része viszont, mely szerint „a vételi jogos és az adásvételi szerződéssel együtt történő átvételét és megértését az adós jelen szerződés aláírásával is igazolja" nem általános szerződési feltétel, hiszen csak okiratok átvételét rögzíti, így ezen kitétel tisztességtelensége nem értelmezhető.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság kizárólag a támadott kikötés első fordulata tisztességtelenségét vizsgálta.

Megállapította, hogy a vizsgált kikötés nem tisztességtelen, mivel pusztán arról rendelkezik, hogy az egyedi szerződés az ÁSZF-kel együtt érvényes, ez azonban önmagában nem eredményezi, hogy a felek szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit egyoldalúan, és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítaná meg, ugyanakkor nem változtatja meg a bizonyítási terhet sem.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. §-a és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése, 15.§ (1) (5) bekezdése alapján rendelkezett, a jogtanácsosi költséget pedig a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés a) pontja szerint állapította meg.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélet tábla a kereseti kérelemnek adjon helyt, egyúttal

marasztalja az alperest a másodfokú eljárás perköltségében. Másodlagosan az ítélet Pp. 252.§ (2) bekezdése, harmadlagosan az ítélet Pp. 252.§ (3) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését kérte. Megismételte a keresetlevélben már kifejtetteket, továbbá hivatkozott az Európai Bíróság előtt C-449/13. számon folyamatban volt eljárásban meghozott ítéletben foglaltakra.

Kifejtette azt is, hogy az elsőfokú bíróságnak bizonyítási eljárást kellett volna lefolytatnia annak megállapítása érdekében, hogy a támadott rendelkezésben foglaltak a valóságnak megfelelnek-e.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, a beszerzett peradatok okszerű értékelésével helyes tényállást állapított meg és érdemben helyes jogi következtetésre is jutott. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét azonban az alábbi eltérő indokolással hagyta helyben.

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a peres eljárás során helytállóan vizsgálódott a körben, hogy a felperes rendelkezik-e perbeli legitimációval (7. számú végzés), azonban az e kérdésben elfoglalt álláspontját az ítéletábra nem osztotta.

A perbeli kölcsönszerződés a II.r. alperes, mint adós, és az I.r. alperes, mint hitelező között jött létre, a felperes tehát a kölcsönszerződésben félként (adóstársként) nem szerepel.

A felperes a II.r. alperesnek a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségéért készfizető kezességet vállalt.

Az ítéletábra osztotta a Kúria Polgári Kollégiumának a devizatörvények értelmezésével és gyakorlati alkalmazásával összefüggő bírósági kérdések tárgyában 2015. június 22-én, 23-án, 29-és és július 2-án megtartott megbeszélésen kialakított azon álláspontját (II.5. pont), mely szerint a kezes, illetve a zálogkötelezett perbeli legitimációval akkor rendelkeznek, ha a pénzügyi intézménynek a kölcsönszerződés adósa helyett részben vagy egészben ők teljesítettek.

A kölcsönszerződésből eredő jogviszonyban félként nem szereplő kezes, jelen esetben a felperes tehát nem rendelkezik perbeli legitimációval a kölcsönszerződés egyes rendelkezése tisztességtelensége tárgyában indult eljárásban.

Más kérdés, hogy a kezes a saját, készfizető kezesi szerződése érvénytelenségének megállapítása érdekében hivatkozhat az alapul szolgáló kölcsönszerződés egyes rendelkezései tisztességtelenségére, de önmagában a kölcsönszerződés érvénytelenségének/részleges érvénytelenségének megállapítása iránti perben - perbeli legitimáció hiányában - keresete nem lehet alapos.

A fentiek értelmében - figyelemmel arra is , hogy a felperes kereseti kérelmében nem a kezesi megállapodást, hanem az alperesek közti kölcsönszerződést támadta -, az elsőfokú bíróság érdemben helyesen döntött, amikor a felperes keresetét elutasította, ezért az ítéletábra az ítéletet a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján - a fenti eltérő indokokkal - helybenhagyta.

A felperes a Pp. 78. §. (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a feljegyzett 48.000,- Ft fellebbezési illetéket az állam javára megfizetni.

Az I.r. alperesnek a másodfokú eljárás során költsége nem merült fel, ezért e körben az ítélet tábla a határozathozatalt mellőzte.

Győr, 2017. október 19.

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

. Sarmon Hedvig sk.. Vass Mária sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó